

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 7/22
V Lucemburku dne 19. ledna 2022

Rozsudek ve věci T-610/19
Deutsche Telekom v. Komise

Tribunál přiznal společnosti Deutsche Telekom odškodnění ve výši přibližně 1,8 milionu eur z titulu náhrady škody, která jí vznikla z důvodu odmítnutí Evropské komise zaplatit jí úroky z prodlení z částky pokuty, kterou neoprávněně zaplatila v souvislosti s porušením pravidel hospodářské soutěže

Rozhodnutím ze dne 15. října 2014¹ uložila Evropská komise společnosti Deutsche Telekom AG pokutu ve výši 31 070 000 eur za zneužití dominantního postavení na slovenském trhu širokopásmových telekomunikačních služeb v rozporu s článkem 102 SFEU a článkem 54 Dohody o EHP.

Společnost Deutsche Telekom podala žalobu na neplatnost tohoto rozhodnutí, přičemž pokutu zaplatila dne 16. ledna 2015. Rozsudkem ze dne 13. prosince 2018² Tribunál žalobě společnosti Deutsche Telekom částečně vyhověl a při výkonu své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci snížil částku pokuty o 12 039 019 eur. Dne 19. února 2019 Komise tuto částku vrátila společnosti Deutsche Telekom.

V dopise ze dne 28. června 2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“) Komise naproti tomu odmítla zaplatit společnosti Deutsche Telekom úroky z prodlení za období ode dne zaplacení pokuty do dne vrácení části pokuty, o níž bylo rozhodnuto, že je neoprávněná (dále jen „dotčené období“).

Společnost Deutsche Telekom tak podala k Tribunálu žalobu znějící na zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i na uložení povinnosti Komisi zaplatit odškodnění za ušlý zisk vzhledem k tomu, že během dotčeného období byla zbavena požitků plynoucích z vlastní částky části pokuty, která byla zaplacená neoprávněně, nebo podpůrně náhradu škody, která jí vznikla z důvodu odmítnutí Komise uhradit z této částky úroky z prodlení.

Ve svém rozsudku sedmý rozšířený senát Tribunálu žalobě na neplatnost a na náhradu škody podané společností Deutsche Telekom částečně vyhověl. V tomto rámci poskytl objasnění, co se týče povinnosti Komise zaplatit úroky z prodlení z části částky pokuty, která musí být v návaznosti na rozsudek unijního soudu vrácena dotčenému podniku.

Závěry Tribunálu

Zaprvé Tribunál zamítl návrh společnosti Deutsche Telekom znějící na to, aby byl z titulu mimosmluvní odpovědnosti Unie odškodněn její údajný ušlý zisk, který vznikl vzhledem k tomu, že během dotčeného období byla zbavena požitků plynoucích z části pokuty, která byla zaplacená neoprávněně, a který odpovídá roční výnosnosti jí investovaného kapitálu nebo váženým průměrným nákladům jejího kapitálu.

V tomto ohledu Tribunál připomněl, že mimosmluvní odpovědnost Unie je vázána na splnění souboru kumulativních podmínek, kterými jsou dostatečně závažné porušení právní normy

¹ Rozhodnutí C(2014) 7465 final v řízení podle článku 102 SFEU a článku 54 Dohody o EHP (věc AT.39523 – Slovak Telekom), ve znění opraveném rozhodnutím C(2014) 10119 final ze dne 16. prosince 2014, jakož i rozhodnutím C(2015) 2484 final ze dne 17. dubna 2015.

² Rozsudek ze dne 13. prosince 2018, Deutsche Telekom v. Komise, [T-827/14](#) (viz rovněž [TZ č. 196/18](#)).

příznávající práva jednotlivcům, skutečná existence škody a příčinné souvislosti mezi porušením povinnosti a způsobenou škodou, což musí prokázat žalobce.

V projednávaném případě přitom společnost Deutsche Telekom nepředložila přesvědčivé důkazy o skutečné a určité povaze uplatňované újmy. Konkrétně společnost Deutsche Telekom neprokázala, že by nezbytně do svých činností investovala částku pokuty, která byla zaplacená neoprávněně, ani že ztráta požitků plynoucích z uvedené částky ji vedla k tomu, že upustila od zvláštních a konkrétních projektů. V tomto rámci společnost Deutsche Telekom neprokázala ani to, že neměla k dispozici finanční prostředky nezbytné k tomu, aby využila investiční příležitosti.

Zadruhé se Tribunál zabýval návrhem na náhradu škody, který společnost Deutsche Telekom podala podpůrně, pro porušení článku 266 SFEU, jehož první pododstavec stanoví povinnost pro orgány, jejichž akt byl prohlášen za neplatný rozsudkem unijního soudu, aby přijaly veškerá opatření vyplývající z tohoto rozsudku.

Tribunál zaprvé poznamenal, že čl. 266 první pododstavec SFEU tím, že ukládá orgánům povinnost přijmout veškerá opatření vyplývající z rozsudků unijního soudu, přiznává práva jednotlivcům, kteří měli před tímto soudem úspěch. Zadruhé pak Tribunál připomněl, že úroky z prodlení představují nepostradatelnou součást povinnosti uvedení do původního stavu, kterou mají orgány na základě tohoto ustanovení. V případě zrušení a snížení pokuty uložené podniku za porušení pravidel hospodářské soutěže z tohoto ustanovení tedy vyplývá **povinnost Komise vrátit neoprávněně zaplacenou částku pokuty, navýšenou o úroky z prodlení.**

Tribunál upřesnil, že vzhledem k tomu, že použitelná finanční právní úprava³ stanoví pohledávku na vrácení ve prospěch společnosti, která předběžně zaplatila pokutu, která byla později zrušena a snížena, a že zrušení a snížení částky pokuty provedené unijním soudem má zpětný účinek, **pohledávka společnosti Deutsche Telekom ke dni předběžného zaplacení pokuty existovala a byla jistá, pokud jde o její maximální výši.** Komise tedy byla podle čl. 266 prvního pododstavce SFEU povinna zaplatit úroky z prodlení z části částky pokuty, o níž Tribunál rozhodl, že je neoprávněná, za celé dotčené období. Tato povinnost má za cíl paušálně odškodnit ztrátu požitků plynoucích z pohledávky související s objektivním prodlením a přimět Komisi, aby věnovala zvláštní pozornost přijímání rozhodnutí ukládajícího zaplacení pokuty.

Tribunál dodal, že na rozdíl od toho, co uvedla Komise, povinnost zaplatit úroky z prodlení neodporuje odrazující funkci pokut ve věcech hospodářské soutěže, jelikož unijní soud tuto odrazující funkci nezbytně zohlednil, když vykonal svou pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci, aby se zpětným účinkem snížil částku pokuty. Odrazující funkce pokut musí být kromě toho uvedena do souladu se zásadou účinné soudní ochrany uvedenou v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, jejíž dodržení je zajištěno prostřednictvím přezkumu legality stanoveného v článku 263 SFEU, doplněného pravomocí soudního přezkumu v plné jurisdikci ohledně výše pokuty.

Tribunál odmítl rovněž ostatní argumenty předložené Komisí.

I když částka pokuty zaplacené žalobkyní nedala vzniknout úrokům během doby, kdy ji měla k dispozici Komise, byla Komise povinna v návaznosti na rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2018 vrátit žalobkyni část částky pokuty, o níž bylo rozhodnuto, že je neoprávněná, spolu s úroky z prodlení, aniž tomu článek 90 nařízení v přenesené pravomoci č. 1268/2012, který se týká vybírání pokut, bránil. Kromě toho povinnost zaplatit úroky z prodlení vyplývá přímo z čl. 266 prvního pododstavce SFEU a **Komise není oprávněna** individuálním rozhodnutím **stanovit podmínky, za kterých** v případě zrušení rozhodnutí, kterým byla uložena pokuta, a v případě snížení částky pokuty **zaplatí úroky z prodlení.**

³ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. 2012, L 362, s. 1), a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. 2012, L 298, s. 1).

Dále pak úroky dlužnými v projednávaném případě jsou úroky z prodlení, a nikoli kompenzační úroky. Hlavní pohledávkou společnosti Deutsche Telekom byla totiž pohledávka na vrácení, která souvisela s předběžným zaplacením pokuty. Tato pohledávka existovala a byla jistá, pokud jde o její maximální výši, nebo ji bylo možné přinejmenším určit na základě objektivních skutečností prokázaných ke dni uvedené platby.

Vzhledem k tomu, že Komise byla povinna vrátit společnosti Deutsche Telekom neoprávněně zaplacenou část pokuty, spolu s úroky z prodlení a **že v tomto ohledu neměla žádný prostor pro uvážení**, Tribunál dospěl k závěru, že **odmítnutí zaplatit uvedené úroky společnosti Deutsche Telekom představuje závažné porušení čl. 266 prvního pododstavce SFEU, které zakládá mimosmluvní odpovědnost Unie**. S ohledem na existenci přímé souvislosti mezi zjištěným porušením a újmou, která spočívá ve ztrátě úroků z prodlení z neoprávněně zaplacené části pokuty v průběhu dotčeného období, Tribunál **přiznal společnosti Deutsche Telekom odškodnění ve výši 1 750 522,38 eur**, vypočtené tak, že se použila *per analogiam* sazba stanovená v čl. 83 odst. 2 písm. b) nařízení v přenesené pravomoci č. 1268/2012, a sice sazba uplatňovaná Evropskou centrální bankou na její hlavní refinanční operace v lednu 2015, tedy 0,05 %, zvýšená o tři a půl procentních bodů.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců a deseti dnů od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499